

V ékony j ég 6. fejezet

Ariana, szerda 06 december 2023 - 19:44:14

6.

okt. v ége

Megd örsz öl öm a homlokom, és a m qk önny ért ny úlok. Nem tudom, lehet-e t úladagolni a cseppeket, de m ár nem l átok, annyit b ámultam a monitort. Nem eg észs éges, de nagyon t úlv állaltuk magunkat, nyakunkon a hat árid Q, úgyhogy napok óta l át ást ól lassan sz ó szerint vakul ásig dolgozok. Este nyolc m últ, és ma sincs sok es élye, hogy tizenegy el Qtt haza érek.

Épp h átrad Qlve pihentetem a szememet, amikor rezegni kezd a mobilom. Oda sem n ézve ny úlok érte, csak annyira pillantok r á, hogy fogadjam a h ív ást. Elmosolyodom, mikor felfedezem a h ív ó nev ét.

Szia!

Szia! sz ól bele Lucas. Ma sem érsz r á?

Ne haragudj, agyig vagyok munk ával felelem b qnb án óan.

Semmi baj.

A v álasza ellen ére nagyon is érz Qdik a hangj án, hogy csal ódott. Vas árnapi tal álkoztunk utolj ára, azt án a nyakamba szakadt a rengeteg munka.

H étv ég én bep ótoljuk íg érem, de neki m ás ötlete van.

Vacsor ázt ál m ár?

Nem, most tervezek rendelni.

F Qztem, és ha gondolod, viszek neked aj ánlja, nekem meg elakad a szavam a meglepet ést Ql. Nem tagadom, j ólesik a t ör Qd ése.

J ól hangzik, de miattam igaz án ne m ássz át a f él v ároson &

H úsz perc, és nem gond, addig is l átn álak szak í t f élbe t ürelmetlen ül. Egy hete t úl ór ázol. Hi ányzol &

Elmosolyodom a vallom ás án. Engem is kik ész í t, hogy ennyire elszak í t t Qle a munka.

Te is nekem. V ég ül is be tudok iktatni egy kis sz ünetet, amikor lemegyek.

Ok é. Sz ólok, ha oda értem.

V árlak.

Megpr ób álok haladni, de a gondolataim újra és újra visszakanyarodnak hozz á. Valahogy hihetetlen, hogy m ár n égy h ónapja

tart, és bár az elején egyikünk sem gondolta túl komolyan, most nehezünkre esik külön tölteni az időt.

Üzenetet küld, amikor megérkezik, én pedig örömmel kelek fel végre a gép elé. Teljesen elgémberedtem a folyamatos üléstől, jó végre kimozgatni a tagjaimat. A hétén ráadásul edzeni sem jutottam el, hiányzik a testmozgás.

Sétálunk egyet? – kérdezem. Egyrészt szeretnék a kíváncsi biztosságot, másrészt figyelem én kívülről kerülni, másrészt jólesik kicsit használni a lábaimat.

Persze, csak szakad odakint.

Kin ézek az üvegen túlra, és csalódottan morranok fel.

Nem baj, én bírom az esőt – vonja meg a vállát Lucas, én pedig kapok az alkalmon. A friss levegő felélenk írt, közvetlenül az épület mellett sétálva pedig meg sem ázunk.

Holnap?

Ugyanez lesz és sóhajtom fáradtan. Kidugom a kezem az ereszalól, élvezem a hűvös és cseppeket a tenyeremen. Péntek délelőre kell befejeznünk, este meg szünnapra ígérkeztem el. Utálom, hogy nemet kell mondanom, de Craig megöli, ha lerázom, amikor megírtém, hogy ünneplünk.

A szombatod az enyém, és pont jelenti ki ellentmondást nem teqr Qen Lucas, mire bólintok. Alig várom.

Megbeszéltek.

Mi lenne, ha holnap nálam aludnál? – veti fel az ötletet reménykedve. Én közelebb lakom ide és

Hulla leszek – rázom meg a fejem, de Lucas nem adja fel.

Nekem az is pont elég, ha két szót váltunk, de velem alszol. Na?

Jó egyezem bele mosolyogva. Az épület falának dőlök, majd felénnyújtom a kezemet. Megragadja, az ölelésembe lép, a számra tapad. Reszketegen fújok ki a levegőt, szinte éget az érintése. Hiányzik, de nem csupán fizikailag vágyom rá. Utálok elszakadni tőle.

Vissza kell mennem, vagy sosem végzek szálalok meg.

Eltávolodik, kelletlenül indulunk a bejárat felé. Elveszem a szatyrot, és elbúcsúzunk. A holnapi ígérettől sokkal jobb a kedvem.

Dögnék érzem magam, mégis feldob, amikor Lucas ajtót nyit nekem. Szinte be sem zárja utánam, máris a számra tapad, mögöttem és követel Qz Qn, én azonban most csak alvásra vágyom.

Én is örülök neked, de tényleg hulla vagyok – mondom, amint elenged. Felnevet, és háttrébb lép, hogy levehessem a dzsekimet és a cipőmet.

Nem terveztelek így lerohanni, csak átkozottul hiányoztál vallja be, én meg boldogan mosolygok magam elé.

Te is nekem felelem, és felegyenesedve ez úttal én csókolom meg Q-t. Lágyan viszonozza, átöleli a nyakamat, de érezhet Q-n tudomásul vette a szavaimat.

Éhes vagy? Kérdezi, mire megrázom a fejem.

Ettem nemrég. Remélem, nem készteltél &

Nem, nyugisimít végig a karomon, és elindul befelé.

Menj el zuhanyozni, nekem még van egy kis dolgom.

Oké.

Jólesik a meleg víz, kicsit felfrissülök tőle, és közben ki is kapcsolok. Jó ideig állok alatta, mire sikerül rávennem magam, hogy végre elárjam a csapot. Lucast a hálószobában találom, valami filmet keresgélek éppen.

Nekem mindegy, mit teszel be, úgysem bírom végignézni szólalak meg, mielőtt kérdezne. Az asztalhoz megyek, lerakom a székkarfa alá a ruháimat. Lucas még félép, szorosan hozzám simul, óvatosan beleharap a vállamba, és csókolni kezdi a bokaízületét.

Tényleg nagyon fáradt vagy?

Elég én is fárasztok, de a keze a hasamra siklik, én meg egyből éberebbnek érzem magam.

Biztos?

Dehogyan. Az ujjai nyomán bizsereg a bokaízület, meztelen felsőtestünk összeér, és rövidesen érzékelem, hogy Lucas már ez is felhúzza.

Ennyit Q?

Aha, vágya rá, és a fenekemhez dörögli magát. Elakad a lélegzetem a meglepetéstől. A tenyere az alsó combom elején jár táncot, kezd forrósodni a testem.

Mi jár a fejedben?

Nem nyilvánvaló? Suttogja rekedten, és erősebben nyomja hozzám az ágyékát. Hogy állsz a csere gondolatával?

Nem érzed? Viccelelem el, pedig nem bírák. Lucas felnevet.

Komolyan.

Benne vagyok.

Furcsálltam is, hogy eddig még sosem kérte, pedig állítólag mindkét szerepet kedveli. Bár tudja, hogy én mit szeretek igazán, úgyhogy gyanítom, ez lehet az oka.

Az ágyon ülve csókolózunk, az ujjai a lapockámra csúsznak, én viszont felnyögök a fájdalomtól. Lucas meglepetten húzódik hátra.

Mi a baj?

Semmi, kicsit be vannak állva az izmaid.

Hm.

Hümmög, a szemében járt ékos fény csillan, amit nem tudok mire venni. Felkel mellém, a szekrényben keresgérel, és felmutat egy flakont.

Az mi? Kérdezem gyanakodva, mire elvigyorodik.

Masszázsolaj. Mit szólnál egy erotikus masszázshoz? Vondja fel incselkedően a szemöldökét. Erre nem számítottam, de nem rossz ötlet. A kellemeset a kellemessel?

Tudsz olyat is?

Akarod tesztelni?

Naná! Várom rá, mire az ágyra mutat.

Akkor feküdj a hasadra! És le az alsóval!

Hezitálás nélkül ül teljes ítem a kérését. Hamarosan megérezem a tenyerét, ahogy gyúrni kezdi a tarkómat, majd a vállamat, és lassan csúszik lefelé a hátamon. Elképesztően kellemes, egyszerre megnyugtató, de túlzottan szexuális tartalommal fűtöttek a mozdulatai ahhoz, hogy ne csigázzanak fel. A keze elér a fenekemig, arra számítok, hogy innent lelétsap a dolog szexbe, de Lucas vagy az agyamat húzza, vagy tényleg a fejébe vette, hogy teljesen átmasszíroz, mert a combomon folytatja egészen a talpamig, mielőtt visszaindulna. S óhajtva nyugtázom, hogy ez úttal elakad középtájt, egy ujja ellenállás nélkül siklik belém, lassan játszva jut el háromig. Sokkal ellazultabb vagyok a hosszasan leéktől, jobban élvezem, mint eddig bármikor.

Húzd magad négykézlőre s úgja a fülemben, és én megteszem. A farkamra kulcsolja a mágikus kezét, közben továbbra is a testem meléjén masszíroz, remegek a kettős ingertől. Teljesen belemerülök az élménybe, csak a hangja térít magamhoz.

Matt &

Egyszerre kérés és sürgetés, hirtelen jövök rá, hogy az engedélyemre vár.

Csináld!

Annyi időre enged csak el, mindig óvszert húz magára, aztán hamarosan már ring bennem és velem, amíg a gyönyör maga alá nem temet minket.

Mellém fekszik, én pedig az oldalamra dőlve próbálom visszakapni a lélegzetem normális ütemét.

Sikerült kioldani a tagjaidból a feszültséget?

Felnevetek. Lucas visszahajol hozzám, megcsókol, aztán amikor lezuhanyozik, összeszedem magam annyira, hogy még egyszer lemosdjak. Visszafekszem mellé, és figyelem, ahogy a távirányítóval szöszöl.

A holnap akkor tuti nem jó?
Szülinapozunk, mondtam felelem, mire elkomorodik. Még
ajándékot is kellene vennem, csak tudnám, mikor lesz rá időm.
Hát jó. Akkor én is szervezek magamnak valamit.
Merre mérsz? érdeklődöm. Megvonja a vállát, és elindítja
a filmet.
Nem tudom, majd kikötünk valahol.
Oké.
A szombatod még az enyém? kérdezi, miközben
elférszel Qdik mellettem. Bólintok. Szuper. Jó éjt!
Szép álmokat!
Szeretek vele aludni. Sokkal kényelmesebben ébredek, ha mellettem van,
és a reggel is jobban indul. Azt hiszem, Qd magát szeretem.

***

Még mindig rejtegeted? kérdezi Stephen, én meg diszkréten
elmosolyodom. Sejtettem, hogy egy idő után újra próbálkozik, de
belőlem úgysem szed ki semmit. Ez úttal nem hagyom, hogy
önkretegye, Lucast nem adom.
Aha.
Ennyire félsz tőle, hogy bukik?
Nem, ennyire nem adok teret neked felelem határozottan, Stephen
meg csak somolyog.
Érthet Q.
Ha már ennyire megérted, igazán a gatyádban tarthatnád a farkad
jegyzem meg epésen, de csupán megvonja a vállát.
Azt se tudja, mit jelent kotyog bele mellettem Craig, én pedig teljes
mértékben egyet értek vele.
Nem arra való, hogy ott tartsam válaszolja Stephen vigyorogva,
én meg összevonom a szemöldököm, és már a nyelvemen van a
visszavágás, de Stephen taktikusan lelép.
És milyen a srác? Részleteket végre! faggat Craig, és neki
szívesen mesélek, pedig eddig előtte is titkolóztam, kicsit meg is
sértődött rám emiatt.
Huszonhét, hosszú száz Qke haj, imádnivaló stílus összegzem,
mire Craig türelmetlenül fordul felém.
Ennél kicsit jobban nem lehetne? Annyira kisimult vagy, hogy
minimum azt vártam, maga a tökély.
Nagyon úgy érzem, hogy így van vallom be nevetve, és Craig
is elmosolyodik.
Azért legalább nekem bemutatnád valamikor. Megértem, hogy

Stephennek nem akarod, de én nagyon kíváncsi lennék rá.

Rendben. Most viszont iszol velem, mert ma este nagyon berúgatlak! figyelmeztetem.

Allok elébe! feleli röögve, és eltolja maga elől a márkás ült poharat. A pulthoz indulok, de Stephen megelözt, mert tálcával a kezében int, hogy forduljak vissza.

Ma nagyon kedves vagy Craighez jegyzem meg, mire Stephen értetlenül néz rám.

Általában így viselkedem vele. Amikor épp nem próbálom figyelmen kívül hagyni, hogy csorog a nyála utánam.

Folyton azzal jön, hogy utálod.

Nem, de a te haverod, én meg igazából csak elvagyok azzal, hogy van magyar ázsa túrelmesen, és közben egyensúlyozza a tömegben a tálcát. Tényleg nem értem, hogyan csinálja, én már eléggé érzem az alkoholt. Na, ez ért nem iszom soha versenyt vele. Ha nem láttam volna, hányadik feleselné jár, azt hinném, teljesen józan. Nincs vele semmi bajom, csak idegesít a pesszimizmusa. Megmikor előljár magát, hogy mekkora szemét vagyok veled.

Ha egyszer az vagy.

Ha te mondod hagyja rám, de elhúzza a száját, és tudom, hogy épp berágott rám.

Hirtelen egy kézfondik a csuklóra, megpördít, és én szembetalálom magam Lucas mosolyával. Közélebb hajol, forró csókban részesít, látszik, hogy örül nekem, én viszont az első sokk után rögtön pánikba esem.

Nem is mondtad, hogy idejössz szólalok meg, amint rátalálok a hangomra. A szemem sarkából látom, hogy Stephen érdeklődve figyel minket, és idegesen veszem tudomásul, hogy lebuktam.

Te sem cseveg Lucas vidáman. Barátokkal jöttem, de nem sokszor jártam még itt. Mondtam, nálunk teljesen változó, merre kötünk ki.

Értem.

Nem örülsz nekem komorodik el. Mi a baj?

Megrázom a fejem, és magamra erőltetek egy mosolyt. Az asztalhoz menet bemutatom neki Stephent, és közben egyre jobban bosszant, hogy nem beszéltem neki róla. A szívem a torkomban dobog, de Lucas csupán köztön neki, utána ismét rám figyel.

Egész este magamon érzem Stephen pillantását, bár nem tudom mire venni, mi ért engem tüntet ki vele, és nem Lucast. Mondjuk a folyamatosan ingázik a barátai és köztem, így nincs mindig szemelőtt, de akkor is.

Már jócskán benne járunk az éjszakában, éppen a következő Q

k ört isszuk, amikor Stephen megzavar.

Nem iszol t öbbet! sz ól r ám. Kiveszi a kezemből a poharat, és leh úzza Q a tartalmát, én meg csak h ápnokni vagyok k épes.

Neked mi bajod?

M ég k ét feles, és padl ót fogsz, azt án vakarhatlak össze. Nem hiszem, hogy a fi úd ért ékeln é, ha én vinn élek haza v ágja hozzám, és otthagya.

Mi üt ött bel é? k érdezem d öbbenten, Craig meg csak megvonja a v állát.

Mondanám, hogy f élt ékeny, de úgyis lehurrogsz.

Mi ért lenne?

Hogy van egy megjegyzem el ég j ó pasid v álaszolja magától értet Qd Qen. Elh úzom a sz ámat, ami ért megint el Qvette a szok ásos t ém át. Tov ábbra is az a m áni ája, hogy Stephen évek óta bel ém szerelmes, és az istennek nem tudom lebesz élni erről a te óri ájáról.

És?

És Q meg bel éd van esve.

Ezt már megbesz éltük ezerszer legyintek t ürelmetlenül, miel Qtt nagyon belemelegedne. Marhaság. Maximum attól f él, hogy kevesebb figyelem jut rá.

Hát persze b ólogat Craig folyamatosan, engem meg felh úz, hogy egy szavamat sem hiszi el.

Évek óta ismerem. Gondolod, hogy ha bel ém lenne z úgva, nem prób álkozott volna azzal, hogy megh ód ítson? érvelek, de hi ába.

Lehet, hogy f él.

Ki, Stephen? M ég róla besz élünk? érdekl Qd öm pislogva, mire Craig egy nagyot.

Tudja a fene, mi jár a fejében.

Hát nem ez. Megyek, megkeresem z árom r övidre a beszélgetést, és a bar átom után indulok. Nem kis meglepet ésemre doh ányz áson kapom a klub el Qtt.

Évekkel ezel Qtt leszokt ál ny ög öm ki tot ál sokkban, Stephen azonban áll tov ábbra is az épület fal ának d Qlve, és p öf ékel.

Tudom.

Ut álom a cigif üstöt & fitorodom el, de rám sem n éz.

Tudom, az ért tettem le.

Megint nem árul el t öbbet, pedig láthatóan valami baja van. Én viszont már t úl tomp ának érzem magam ahhoz, hogy elkezdjem fejtegetni, úgymint inkább megk ís érlem kiszedni bel Qle. Nem f qz ök sok rem ényt a sikerhez, de prób á szerencse.

Akkor most mi ért?

Nem mindegy? k érdeez vissza inger ülten, mire csitít ön felemelem a kezemet. Álldogálok mellette, kezdek megfagyni, mert érződik az október vége, Q meg még csak nem is reszket.

Szerelmes vagy?

Hirtelen ér a kérdés. Elgondolkodom, mit kellene felelnem, aztán inkább úgy döntök, Qszinte leszek.

Igen.

Hozzátenném, hogy örülnék, ha ez úttal kimaradna belőle, Q viszont eldobja a cigarettát, rátapos, és további kommentár nélkül ül be, még én loholhatok utána. A pultra utol sem érem, ott meg jobbnak látom nem folytatni a beszélgetést, mert túl sokan vagyunk hozzá.

Na, én lassan lápek szólal meg Craig, én viszont nem tudom elrejtetni a csalódottságomat.

Máris? Szülinapod van!

Tudom, és köszömi mindent, de máris nem bírom nézni, hogy megy itt.

Körbepillantok, és azt hiszem, értem, mire gondol. Stephen viszont cukkolni kezdi Craigt.

Jaj, megint ez a negatív hozzáállás!

Ja, neked könnyű, azt szedsz fel, akit akarsz. Én ma megint egyedül bújok ágyba felelősen értetlen Craig, Stephen azonban nem hagyja ennyiben, és ezzel alaposan meglep engem is.

Mert semmi önbizalmad.

Mi? Craig hirtelen szóhoz sem jut, aztán méggesen folytatja. Nem vagyok épp az a típus, akit felfalnak máris a szemükkel is a pasik. Bár minek magyarázok én pont neked & Stephen megrázza a fejét, majd kikérkét felel, az egyiket lerakja Craig elé.

Rád fér.

Nagyon kedves.

Egy dugás is rád fér teszi hozzá Stephen, Craig pedig lemondóan szól vissza.

Tudsz jelentkezni Q-t?

Stephen hümmög egy sort, és közelebb hajol hozzá.

Közel laksz?

Nemhogy Craignak, még nekem is leesik az állam. A döbbenetemet viszont az okozza, hogy Craiggel ellentétben én látom, hogy Stephen most nem viccel.

Mi van? Ne szórakozz máris!

Komoly volt a kérdés.

Köszömi, nem kell vigasztalás.

Ahogy gondolod. Van öt perced átgondolni.
Stephen lel ép a mosdók felé, Craig meg lehúzza az italt.
Észreveszem rajta, mennyire csalódott, mert biztosra veszi, hogy Stephen épp rajta rohög.

Komolyan beszélek jegyzem meg, mire félrenyel, és köhögve kapja felém a fejét.

Tessék?

Mondom, nem szórakozik, ez tényleg ajánlat volt pontos ítélet, de még mindig értetlen az arca. Nem csodálom, hogy nem hiszi el, a helyében lehet, hogy én sem tenném.

Szívesen.

Én? A világ ért se próbálnék ezzel biztos ítélet, mire vállat von, és védekezve üzemmódba kapcsol. Az a baj, hogy olyankor is ezt csinálja, amikor valaki közeledni próbál hozzá.
Rémesen sehol sincs az önbizalma, ebben igaza van Stephennek.

Ja, akkor sajnálatló.

És érdekel ez téged?

Már hogyan érdekelne! fordul felém ismét felháborodva, én viszont nem tervezek leszállni róla.

De hiszen nagyon ki vagy élezve róla.

Ja, azóta várom, hogy megdőntsön, mióta egyszer öt éve leszoptam végig róla, aztán megdermed. Hoppá, hát miről maradtam én le?

Hogy mi van? adok hangot a meglepetésemnek, mire Craig szégyenlősen elrohög magától.

Nem tudtad?

Nekem ez teljesen új információ.

Akkor egészen égedre!

Így viszont tényleg nem értem a tiltakozását. Mármost persze az megvan, hogy fél a csalódástól vagy hogy Stephen bolondot csinál belőle, de igazán lazíthatna végre egy kicsit.

Szóval & ennek fényében & zavar az téged, hogy mi ért csinálja? k érdezem óvatosan, Craig pedig elgondolkodva ráncolja a homlokát.

Nem, nem igazán &

És ha visszajön, és újra rákérdezik, nemet mondasz? faggatom tovább, mire egy határozott fejrázás válasz.

Hülye vagy? Eszemben sincs!

Nevetve borulok a pultra. Ezek teljesen kattantak, én meg részeg vagyok. Azt hiszem, ez egy nagyon furcsa este. Stephen visszatér, lazán átdobja a karját Craig vállá felett, és megszólal:

Na, cicus, jössz vagy maradsz?

Bárkit vihetnél nyőgi ki Craig ismét bizonytalanul.

Elővétel árát jogot kaptál rá, hogy rá Stephen, én meg végleg eldőlök a ruháimra és a ruháimra.

Megdumáltuk felelőre és ül Craig, és hagyja, hogy Stephen a kijárat felé irányítsa. Még mindig hitetlenkedik a tekintete, mikor visszafordul, én meg intek, hogy menjen már. Lucas eddig csak csendben figyelt, de most egy mondatban összefoglalja a véleményét.

A haverod mindig ilyen öntelt pöcs?

Többnyire vonom meg a vállam. De most épp kedves volt.

Ez nálam a kedves?

Aha, bólogatok komolyan. Épp valóra váltott egy álmot.

Ti sem vagytok teljesen normálisak.

Nem hát!

Lucas rám hagyja, szerintem látja rajtam, hogy sok volt az alkohol, mert a következéskor lebeszél. Nem maradunk sokáig, a hideg levegő pedig kicsit magamhoz térít. Lucas nagyon csendben van, csak többször is megszólal, hogy hajlandó elárulni, min gondolkodik annyira.

Érdekes információ tudtam meg rólad, bárki ki végül, én pedig kíváncsi vagyok forduló felé.

Rólam?

Aha. Azt csiripelték a madárkák, hogy a haverod folyton lecsapja a kezéidre a pasikat.

Megtorpanok.

Rád mászott? Kérdezem félve, mire megrázza a fejét.

Beyár, és magyarul tovább.

Összefutottunk este, de nem nagyon érdekelt. Aztán kicsit meglepődtem, mikor mesélték, mi a helyzet. Szóval ez ért nem akartál elvinni sehová.

Sajnálom felelelem bonyolultan, de elszörűn úgy tűnik, nem haragszik.

Semmi gond, megértem. Lehet, hogy én sem bíznék magamban, ha még senki sem tudott ellenállni a kísértésnek.

Jó, ez nagyon rosszul hangzik. Négy hónapja vagyunk együtt, engem is sértene, ha elkétné bennem.

Ne haragudj &

Legyint, de nyilvánvalóan bosszantja a dolog, én meg azon merengek, hogyan engesztelhetném ki.

Erre cselezte a múltkor, mikor azt mondtad, folyton kiszúr veled?

Igen.

Eddig hányszor mászott rá a párodra? Faggat tovább, én viszont kezdek attól tartani, hogy ha nem is enged Stephennek, akkor utálni fogja. Már persze ha tényleg képes ellenállni &

Biztos el áruljam? Nem szeretném, ha ez ért nem b írnád &
Csak tudni akarom, mire számíthatok jelent ki, én pedig
megadom magam. Talán jobb is, ha teljesen tisztában van a dolgokkal.
Tizenöt.

Azt a kurva & reagálja le. Qszinte megdöbbenéssel. Hirtelen
tör rám a gondolat, meg kell kérdeznem. Vajon vonzónak látja?

Miért, te milyennek találsz? Pszintén.

Csendben sétál mellettem egy darabig, mielőtt visszaszólna, bennem
pedig felmerül, hogy ennyire átgondolja, vagy csak diplomatikus próbál
lenni. Úgy szeretnék belelátni a fejébe &

Hát nem tudom, s óhajtja végül bosszúsan. Elég jó
néz ki, de amit eddig a személyiségéből láttam, az alapján én
például a világért sem kezdenék vele. Maximum egy éjszaka
jó típus.

Hát Qam úgy is az felelem, Lucas pedig biztatóan rám
mosolyog.

Ezt biztosan hallottad már, de nem lesz gond.

Hinni szeretnék neki. Viszonzom a mosolyát, és az út további
részeiben inkább mással beszélgetünk. Aztán felérünk
hózá, és onnantól elszabadul a szenvedélyünk.

Imádom, hogy teljesen elbír nyelni, és még azt is engedi, hogy
mozduljak. Az ujjaimat a hajába merítem. Kienged a szája ből, és
felmászik rám, szenvedélyesen megcsókol.

Hogy tudsz ennyire élni és lenni még részegen is? Csak vedd el,
amit akarsz &

Visszakúszik a farkamhoz, és ismét rátapad, közben pedig belém
nyomja egy ujját. A meglepetéstől levegőt utána kapok, de nem
zavartatja magát, megkeresi a prosztátamat, mindent belead, hogy
elvegye az eszemet. Hát jó.

A tarkója fogok, és mozdítom a csípőmet újra és újra. Engem
figyel, látszik rajta, hogy élvezi, amit csinálok. Elrántom a fejét,
zihálva próbálok némi értelmet összeszedni magamban. Az ágyra
teperem, keményen csókolom, az ujjaim mélyre kúsznak. A hasára
fordítom, és az óvszerért nyúlok.

Erre gondoltál? S úgom a fülébe, miközben belém nyomulok.

Megfeszül. Ezt te akarod, nem én.

Nem visszaszól, mindketten tudjuk, hogy igazam van. Mozdulok, de nem
vagyok képeses arra, amit vár tőlem, a ringásom lassú, és nem
engedem, hogy ellenem mozduljon.

Matt &

Nem.

Kérlek &

Úgyis az lesz, amit én mondok.

Beleremeg a szavaimba, és rájövök, hogy valamilyen kifacsart logika alapján ez is tetszik neki. Az akaratát győztem le a teste helyett, és ezt roppant izgatónak találja &

Lenyomom az ágyra, lassan és kényesen mozgok benne, Q pedig egyre hangosabban nyög.

Azt akarom, hogy lovagolj meg zihálom a fülébe. Annyira lassan, amennyire csak képes vagy rá.

Legördülök róla, és Q igyekszik teljesíteni a kérésem. Látszik rajta, hogy nem volt messze a gyönyörtől, mikor a pőzvéltással visszarántottam. Ott csillog a szemében valamiféle dacos neheztelenség és, egészen addig, míg a kezem az ágyékára nem siklik. Lehunyja a szemét, és én végre zavartalanul bámulhatom Q-t.

A telefonom csipogására kelek. Félálomban tapogatózom utána, de előhögöm magam, amint elér a tudatomig az üzenet szövege.

Meghaltam, és a mennyekekbe kerültem. Rád hagyom a pornógyűjteményem.

Mi az? motyogja Lucas csukott szemmel, és közelebb fészkel hozzám, én pedig reflexből ölelem át. A haja csiklandozza a vállamat, imádom ezt az érzést.

Csak Craig írt.

Visszateszem a mobilt az éjjeliszekrényre, és megkísérlem a visszaalvást, de újabb sms érkezik. Egy pillanatra eljátszom a gondolattal, hogy figyelmen kívül hagyom, de a kíváncsiságom erősebbnek bizonyul.

Viszont beszélnünk kell, hívj fel, ha felébredtél.

Sóhajtva dörzsölöm meg a szememet. Erőteszek magamon, hogy felkeljek, de Lucas azzal a lendülettel vissza is húz.

Szombat van, és nagyon korán morogja fel a válnak.

Mosolyogva simítom ki a haját az arcából, aztán lefejtem magamról a kezét.

Akkor is ki kell mennem.

De gyere vissza! szól utánam. Sietek is vissza hozzá, mert a takarón kívül nagyon hideg van. Elég újra megéreznem a bőrére forró ágát, máris felmelegszem, és jóles Q-nak merülök újra álomba.

Mire ismét felriadok, Lucas már nincs mellettem. Félkómosan felülök az ágyban, és fülelek. Vízcsobogást hallok, így a fürdőbe indulok. Lucas az ajtó nyitódására felém fordul, aztán elmosolyodik.

Jó reggelt!

Megszöktél korholom, de csak nevet.

Tizenegy mélt, nem bírtam tovább feküdni.

Adok egy csókot a vállára, a meztelen teste teljesen felhúz, a kezem szinte önálló életre kel. Kapok egy adag vizet az arcomba, a meglepetéstől prüsszkölve kapok levegőt a torkom.

Ezt most mi ért?

Hogy lehetsz ön.

De mi ért? Kérdezem csalódottan. S óhajtván fordul meg a karomban, és a farkamra kulcsolja a kezét. Lehunyom a szememet, hagyom, hogy kielégítsen, de mire odaig jutok, hogy viszonzozzam, kielégít a fülkéből.

Csinálok reggelit mondja, és már ott sincs. Még folytatom magamra kicsit a vizet, aztán utána megyek. Leülök az asztalhoz, csendben figyelem, ahogy ügyködik.

Valami gond van?

Hm? pillant hátra a szemöldökét ráncolva. Nem, mi értelme lenne?

Csak leráztál az előbb &

Tegnap picit sok volt a jóbóli feleli, és megdob egy mosollyal.

Mi a program mára?

Tudtommal semmi. Amihez kedvünk van.

Jól hangzik vágja rá, majd elém tesz egy bögre kávét és szendvicset, aztán Q is leül velem szemben. És mihez van kedvünk?

Nem tudom, még ébredek kortyolok bele a kávémba. Pont olyan, ahogy szeretem. Neked van ötleted?

Nem gondolkodtam rajta eddig.

Akkor majd kitaláljuk. Nekem viszont fel kell hívni Craighet, mert akar valamit mondani, miközben eltüntettem a reggelit.

Rendben, addig elmosogatok.

Nem ráér? fordulok vissza az ajtó felé. Lucas vállát von, és nekiát. Hát jó. Visszamegyek a szobába, és a mobillal a kezemben elterülök az ágyon. Nem sokáig cseng ki, Craig hamar beleköszön a vonalba.

Szia! Na, milyen éjszakai volt? támadom be vigyorogva, és Q is röhögni kezd.

Felejthetetlen közli ábrándos sóhajjal. El nem tudom képzelni, erre te hogy tudsz nem emlékezni &

Máris oda a jókedvem, ezt szerintem Craig azonnal leveszi a hallgatásomból.

Ott vagy még?

Aha. Mit akartál amúgy?

Megbántottalak jegyzi meg, de mivel nem válaszolok, folytatja. Azt akartam mondani, hogy Stephen egy kicsit furcsa volt.

Hm? Hogy értve?

Nagyon & nem olyan, mint máskor feleli, de ezzel sem kerültem közelebb az igazsághoz. Mármost persze, nem úgy értem, mintha sok tapasztalatom lenne vele, de &

Nyögd már ki! fogy el a türelmem. Bunkó vagyok, vissza kellene vennem, de rám hozza a frászt.

Olyan volt, mint aki vigasztalódik &

Jaj, könyörgöm, ne kezd! vágok a szavába, és nem is akarom hallani a többi mondanivalóját. Ezt tegnap megbeszéltek.

Jól van, felejtsd el & s óhajtja Craig, én meg elszégyellem magam, amiért így lehurrogtam. Biztos túl részegre itta magát, tőle mindegy. Én jól jártam.

Hazament? érdeklődöm. Reménykedem, hogy csak Craig látta a rémeket, de a válaszától én is gyanakvóba váltok.

Aha, reggel.

Nálad aludt? Igen, Qdöm meg. Stephennek nem szokása, ezt nagyon jól tudom. P maga mondja mindig, hogy nem szeret a kalandjai mellett ébredni. Nem tudom mire vél, hogy kivétel tett, nem csodálom, hogy Craig sem.

Mondom, hogy furcsa volt.

Jó, kezdem érteni, mire célzol felelem kelletlenül. Ez azt jelenti, hogy nem ártana átugranom hozzá, hogy minden rendben van-e.

Majd rá nézek.

Oké. És ti meddig maradtatok? Váltottam át Craig. Már mindegy, a hangulatomnak láttak, pedig ez egy kellemes reggelnek indult.

Nem sok áig. Most viszont szerintem leteszlek, ha nem bánod.

Persze.

Először önünk. Morcos vagyok, mert az egész napot Lucassal akartam töltöni. Viszont ruháért úgyszólván haza kellene mennem, Stephen meg csak két utcára lakik.

Mi a gond? Szólít meg Lucas, miközben mellém mászik.

Kicsit le kell lépnem válaszolom, Lucas csaldott arcát látva pedig magyarázni kezdek. Úgy volt, hogy majörök át, és nem hoztam váltás cuccot. Utközben pedig kideríttem, mi baja Stephennek.

Értem.

Sietek vissza & vagy ha van kedved, gyere át hozzám ajánlom, de valamiért úgy érzem, neheztel rám. Vállat von.

Nekem mindegy. Akkor elviszlek, és megvárak a kocsiban.

Köszönöm.

Összekapjuk magunkat, és fél óra múlva már úton is vagyunk. Lucas szokatlanul szótlan, én meg próbálom kitalálni, mi a gond, de az istennek nem jövök rá.

Mióta vagytok barátok? Szóval megvége, és ezzel kiránt a gondolataim közül.

Stephennel?

Aha.

Tizenegy éve, saccperkábé.

Szép idő állapotítja meg, én meg felnevetek. Valóban elég régóta boldogítjuk egymást, de a stiklijaitól eltekintve szeretem, hogy így van.

Hát néha már mi is unjuk egymást viccelődöm. Lucas csendben vezet, nyugtalanul dobol a kormányon, aztán kibukik belőle az újabb kérdés:

Mennyire bensőséges a kapcsolat?

Tessék? Kérdezek vissza meghökkenve, mire idegesen felszusszan, és átfogalmazza:

Azt kérdeztem, hogy tartanom kell-e tőle.

Hogy & mi van?

Lucas felsóhajt, a forgalomra próbál koncentrálni, de látom az arcvonásaiból, hogy közben jár az agya. Kezdem összerakni, mire célozgat, csak épp elhinnem nehéz. M éghogy Stephen és én & Nonszensz.

Van vagy volt viszonyotok?

Egyik sem vagyok rá meggondolatlanul.

Pedig meg mertem volna esküdni rá, hogy volt köztetek valami. Rajtakapottan bámulok ki a szélvédetén. Felesleges elhallgatnom, előbb-utóbb úgyis kiderül, jobb tölteni a vallomáson.

Egyszer lefektünk.

Na, ugye! Csóválja meg mérgesen a fejét, erre persze rögtön belefogok a magyar ázkodásba, pedig lássuk be, nincs mi ért.

Nagyon el voltunk szálva, és semmi sem maradt meg belőle.

Mármint szó szerint semmi? Fordul egy pillanatra döbbenten felém, aztán ismét az utat nézi.

Aha. Azóta is neheztel érte.

Na, azt meg tudom érteni morogja. Hirtelen ér a felismerés, megszólalni is alig tudok.

Te féltékeny vagy rá?

Vagy az eszed &

És direkt s értegetsz? Érdeklődöm már én is enyhédűhvel, mire visszavesz.

Ne haragudj! Nehezen viselem a konkurenciát.
Felnevetek, mert annyira hülyék vagyunk, hogy az igazán nevetséges.

Stephen nem konkurencia-jelentem ki. Ha mi össze akartunk volna jönni, már megtettük volna. Ezen ne pörögj! Kérem, és végigsimítok a vállán pihen Q kezén, mire enyhén elmosolyodik.
Jól van.

Reggel óta van valami bajod. Ez volt? faggatom, mire rögtön elkomorul. Vállat von, és bezárkózik. Remek.

Részben.

Érdekelne a másik fele is próbálkozzom, de továbbra sem bizonyultulközlékenynek.

Azt nem teljesen tudom még én sem hova tenni.

Nem értelek.

Majd nálad megbeszéljük az árja rövidre a témát.
Elfogadom, úgysem tehetek mást, mert lassan megérkezünk Stephenhez.

Hát jó.

Lucas a kocsiban marad, én meg rosszkedvűen baktatok fel a lépcsőn. A kulcsom gond nélkül fordul az árában, a jöttömre hamarosan Stephen is elkerül.

Hát te?

Gondoltam, megnézem, minden rendben van-e mondom, Stephen pedig értetlenül összevonja a szemöldökét.

Miért ne lenne?

Este picit furcsa voltál felelem. Úgy döntök, nem árulom el, hogy erre Craig hívta fel a figyelmemet. Stephen hátat fordít, a konyhába indul.

Semmi bajom szól hátra, aztán otthagy az elszoba közepén.

Aha, hogyne sietek utána, és most már tényleg aggódom.
Tartok tőle, hogy tudom, mi baja. Szóval, mi volt az?

Micsoda?

Mit szedtél be? pontosítok, Stephen azonban felsóhajt.

Matty &

Ne becézgesd el, ki vele! förmedek rá. Felém fordul, a szemembe nézve válaszol, és látom, hogy nagyon haragszik a feltételezésért, de ezzel nem ráz le.

Semmit.

Hát hogyne. Figyelj, illet nem játszunk, fél évem ment rá, hogy kiszedjelek belőle &

Nem hazudnék neked!

Pszintének ténik, úgyhogy megnyugszom. Stephen teljes

m ért ékben a kez ében tartja az életét, mind össze egyszer zuhant ki a lába alól a talaj, de akkor nagyon. Nem szívesen ismételném meg azt a pár hónapot, mert csúnya volt. Viszont, ha nem erről van szó &

Jó, akkor mi a baj?

Megvonja a vállát. Bámulsz rám hosszú pillanatokig, én meg türelmesen várok a vallomására, de hiába, mert semmitmondó válaszokat kapok.

Kicsit besokalltam, ennyi.

Jó, de mitől? faggatom tovább, ezzel viszont csupán annyit érek el, hogy megkíséreljem lerázni.

Azt hiszem, ez rám tartozik.

Stephen, kérlek.

Ha érintene, tudnád róla, nem? kérdez vissza idegesen. Szóval szakadj le rólam! Nekem is lehet rossz időszakom.

Igen, az előzőre elég tisztán emlékszem húzom el a szímat, Stephen meg lemondóan felsóhajt. Jó, lehet, hogy túlzásba viszem, főleg, hogy egyszer csináltam ilyesmit. Rosszul eshet neki, hogy folyton a szemére vetem. Egy kicsit ideje lenne visszavennem a paranoid ámból.

Évekkel ezelőtt volt, amikor önben sem kell bíziszitter.

Megmondandó, ha baj lenne, ugye? váltok taktikát. Elmosolyodik, és hozzám lép, az arcomra simítja a tenyerét.

Jól vagyok mondja egyenesen a szemembe nézve. Bólintok. Közlebb hajol, és egy pillanatra meg vagyok győződve róla, hogy megcsókol, de csak az arcomra ad egy puszit.

Mennem kell, Lucas vár.

Mész hozzá?

Szerint vár, ahhoz előttem felelem, mire Stephen elenged.

Értem. Akkor menj!

Ma mintha mindenkinek baja lenne velem, pedig nem hinném, hogy rászolgáltam. Mikor hazaérünk, úgy döntök, Lucasból legalább kiszedem, mi bántja, és egyben letudom mára az idegbajt. Persze nem olyan egyszerű az, mint ahogy én elképzeltem.

Szóval, mi a gond?

Hagyjuk, ilyesmit legyint Lucas, de nem engedem mellébeszélni. Ha nem lenne fontos, rágtúllendült volna rajta, ebben biztos vagyok.

Reggel óta nyugos vagy miatta, úgyhogy ki vele!

Hát jól van adja meg magát. Látszik rajta, hogy nagyon átgondolja, mit fog mondani, amitől viszont egyre idegesebb leszek. Végül rám néz, és belefog: Tudod, azt bírom, ha legyőznek

az ágyra, és úgy megkefélnek, hogy a nevemre sem emlíkszem. De te tegnap éjjel uralkodtál felettem, és baromira nem tudom eldönteni, ez ért most utállak-e magyarázza. Probálok értelmezni a szavait, és egy úttal visszaemlékezni, de megmernék esküdni rá, hogy nem volt ellenére.

Nekem úgy tűnt, élvezed.

Hát pont ez a bajom. Nem akarom, hogy parancsolj nekem.

Akkor tőbbet nem teszem felelem türelmetlenül. Aggódok, mert nem feltétlenül tudom megadni neki, amire vágyik, és ebben QI már most vannak problémáink. Ha a saját módomon csinálom, az sem jó. Tanácstalannak érzem magam. De értsd meg, hogy képtelen vagyok durvább lenni. Félek, hogy bántalak.

Hiszen bizonyos fokig az a cél &

Egy bizonyos pontig el tudok menni, tovább nem várok a szavára. Tényleg kezdek besokallni, ezt a csontot meg ezerszer lerágtuk. És ha azon egyszer túlmegyek, akkor úgyis mindegy.

Ezt hogy értem?

Ugy, hogy ha hajlandó vagyok bántani téged, akkor már nem számíthatok neked eléggé válasszalom. Qszintén, mire Lucas még inkább elkomorodik.

Hát ez remek. Jó, amúgy is tetszik, hogy képes vagy fogni a határokat helyettem, de azt nem engedem, hogy uralkodj rajtam. Tényleg nem tudom, mi nála most ez a mánia. Akiülönbséget értem, és valahol sejtem is, miért dühös emiatt, de szerintem felfújja a dolgokat. Ha nem akarja, nem csinálom, ennyire egyszer q.

Sajnálom.

Nem tudom hová tenni, hogy ennyire csendben van. Megragadja a pólómat, és magához ránt. Még sosem csókolt így, telve bizonyítási vágygal. Meglepetten tolom el magamtól, láthatja a csodálkozást a tekintetemben, mert lesüti a szemét. Aztán dacosan felszegi a fejét, újra a számra tapad, ugyanolyan vad szenvedéllyel, én pedig megértem, hogy kompenzál. Bár nem tudom, ettől miért lesz neki jobb, megadom, amit szeretne. Hagyom, hogy levetkőztessen és az ágyra húzza, hagyom, hogy elmerüljön bennem, mert tulajdonképpen nem bánom. Az oldalamba húz, lassan mozog, én viszont nagyon igyekszem a kezére koncentrálni. Pedig mindent megtett, a gond velem van, egyszer csak képtelen vagyok eléggé ellazulni ehhez, csak nagyon ritkán sikerül. Hiába mondom, hogy nekem igazából mindegy, ha egyszer odakérülök, nem mindig érzem jól magam a passzív szerepben.

Hagyjam abba? Suttogja a fülemből, de megrázom a fejem.

Nem.

Csak a mark ára figyelek, a s óhajaira a f ülemben, és egy id Q ut án el égnek is bizonyul, ny ögve élvezek el. Lucas r ágyors ít, én pedig az ágnem qbe marva, az arcomat a p ár n ába temetve t qr öm, hogy Q is meglovagolja a gy öny ört. Bocs ánatk ér Qn cs ókolja a v államat.

Ne haragudj!

Nem a te hib ád.

M últkör tetszett mondja bizonytalanul, meger Qs ít ésre v árva.

Rem élem, nem arra c éloz, hogy megj átszottam magam.

Igen.

Sz óval az ért nem tudsz durv ább lenni velem, mert te egy ébk ént is ink ább csak elviseled, mint élvezed állap ítja meg. Megvonom a v államat. V ég ül is valami ilyesmi az igazs ág. Meg alapb ól nem is tudom elk épzelni, mit szeret Q az ilyesmiben. Elegem lesz a t ém áb ól.

N éha így van, n éha nem.

J ó, majd észben tartom hagyja r ám, és elmegy mosdani, én meg fekszem a h átamon, és azon gondolkodom, mi ért vagyunk ilyen bonyolultak &

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)